

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.II.30.515/2011/2. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Könczöl Lászlóné dr. Papp Marian ügyvéd által képviselt felperesnek - a Nyárády Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Nyárády Zoltán ügyvéd) által képviselt alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság (Szegedi Törvényszék) 2011. szeptember 27. napján kelt 2.G.40.095/2010/48. számú ítélete ellen a felperes 49. sorszám alatt benyújtott fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással **hagyja helyben**, hogy az alperes a marasztalási összeg után az elsőfokú ítéletben meghatározott időponttól a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett minden naptári félévre az adott naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatot köteles fizetni.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100 000 (egyszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 270 000 (kettőszázhetvenezer) Ft fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes a **(település neve)-ról** Megyei Jogú Város Önkormányzat tulajdonában lévő **(település neve, ingatlan hrsz.-a)** repülőtér elnevezésű ingatlan akkori kezelőjével, a **(település neve)-ról**i Repülő Egyesület Aero Clubbal 2005. június 1. napján kötött bérleti szerződés alapján 2006. január 1. napjától 2006. december 31. napjáig terjedően jogosult volt üzemeltetni a repülőtér területén lévő 5 x 2,2 m alapterületű büfékonténert. Az ingatlan kezelője 2006. március 17. napjától a jelen per alperese.

(település neve)-ról Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal Általános Igazgatási Irodája a 2006. május 24. napján kelt 24.523-15/2006. számú határozatával a felperes számára a vendéglátó tevékenység folytatását megtiltotta, és az üzlet bezárását rendelte el, mert működési engedéllyel nem rendelkezett.

A felperes kérelme alapján az ÁNTSZ a 2006. június 7. napján kelt határozatával engedélyt adott az ugyancsak a felperes üzemeltetésében álló, működési engedéllyel rendelkező **(település neve, ingatlan 2. címe)** alatti **(vendéglátóegység neve)** részére a repülőtérén található pavilonból történő alkalmi árusításhoz 2006. június 8 - 2006. augusztus 31. közötti időszakra. A felperes bejelentése kapcsán az Általános Igazgatási Iroda a 2006. június 21. napján kelt levelében tájékoztatta a felperest arról, hogy az alkalmi árusításhoz történő közegészségügyi hozzájárulás birtokában kizárólag a repülőtérén megrendezésre kerülő rendezvényeken és alkalomszerűen történhet értékesítés, a bérelt helyiségben a tevékenységet közegészségügyi hozzájárulás birtokában sem folytathatja működési engedély hiányában. Ez utóbbi rendelkezést a felperes nem tartotta be, ezért **(település neve)-ról** Megyei Jogú Város Jegyzője a 2006. július 25. napján kelt határozatával elrendelte a repülőtér telephelyén található büféhelyiség lezárását. A kitelepülési engedéllyel érintett időszakban a repülőtérén 2006. június 24 - 25. napján volt rendezvény, valamint 2006. augusztus 5 - 20-ig terjedő időszakban vitorlázóbajnokságot rendeztek. A felperes augusztus 4-én alkalmi árusítást lehetővé tevő sátrat bérelt és állított fel a büfékonténer előtt a kerthelyiségben. A nyitás után rövid idő elteltével az alperes biztonsági őrrei felszólították a repülőtér elhagyására, s ezt követően annak területére nem engedték be. Az alperes ezen magatartása kapcsán a birtokháborítás tényét a **(település neve)-ről** Városi Bíróság - a Csongrád Megyei Bíróság 1.G.40.064/2007/2. számú határozata folytán jogerőre emelkedett - 11.G.40.217/2006/9. számú ítéletével megállapította.

A felperes a Csongrád Megyei Bíróságon 2.G.40.105/2009. szám alatt előterjesztett keresetében 6 480 000 Ft és annak 2006. augusztus 5. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest kártérítés címén. Ebből 5 250 000 Ft-ot elmaradt haszonként kívánt érvényesíteni, amelytől állítása szerint annak következtében esett el, hogy az alperes megakadályozta tevékenységének 2006. december 31. napjáig történő folytatásában. Előadta, hogy az adóhatóság felé fennálló tartozását a büfé üzemeltetéséből származó bevételből kívánta kiegyenlíteni. Az engedélyezett részletfizetési kötelezettségének azonban az alperes magatartása folytán nem tudott eleget tenni, emiatt lízingelt gépjárművét is lefoglalták, illetve tartozása rendezése érdekében lakását is el kellett adnia és vidékre kellett költöznie. Az ennek folytán elszenvedett hátrány kompenzálása érdekében 1 millió forint nem vagyoni kártérítést igényelt. A különbözetként jelentkező összeget a dologi kárai megtérítése címén érvényesítette.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Gf.II.30.515/2011/2. szám

A bíróság 14. sorszámú ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, az alperes jogellenesen járt el a birtoksértést is megalapozó magatartásával, ugyanakkor álláspontja szerint a felperes nem tudta bizonyítani az árbevétel-kiesés tényét, illetve annak összegét, az egyéb kártételeket pedig nem találta okozati összefüggésben állónak az alperesi magatartással.

A fellebbezés folytán eljáró **(település neve)-röli** Ítéltábla Gf.II.30.629/2009/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Határozatában kifejtette, hogy a felperes 2006. augusztus 31-ig rendelkezett érvényes kitelepülési engedéllyel, ez idő alatt a 2006. augusztus 5 - 20-ig tartó vitorlázó repülőbajnokság rendezvényén végezhetett volna árusítást. Iránymutatása szerint a felperes által már az elsőfokú eljárásban is indítványozott vendéglátóipari szakértő bevonásával tisztázható, hogy az érintett időszakban jelentkezett-e elmaradt haszna.

A megismételt eljárásban a felperes 5 200 000,- Ft-ra és járulékaira szállította le keresetét. Ebből 400 000 Ft-ot arra hivatkozással követelt, hogy az alperes jogellenes magatartása miatt elesett a bérleti jog értékesítésének a lehetőségétől, az ezt meghaladó igényét jövedelemkiesés, valamint nem vagyoni kártérítés címén kívánta érvényesíteni.

Az alperes - a szakértői vélemény beszerzését követően - 589 515 Ft erejéig az elmaradt haszon címén támasztott követelést elismerte, ezt meghaladóan a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 700 000 Ft tőkét és annak 2006. augusztus 5. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamatát, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az állam által előlegezett költségből 32 000 Ft-ot, továbbá 41 800 Ft le nem rótt eljárási illetéket. Megállapította, hogy az ezt meghaladóan előlegezett költség és illeték az állam terhén marad. Marasztalta a felperest az alperes 80 000 Ft perköltségében.

A megismételt eljárásban lefolytatott szakértői bizonyítás alapján **(szakértő neve)** igazságügyi vendéglátó szakértő véleményét ítélezése alapjául elfogadta. Ennek alapján a felperes által elérhető nettó nyereség számításánál a 2006. június 24 - 25. napján tartott rendezvény forgalmi adataiból meghatározott tiszta nyereség összegéből indult ki. A szakértő által 2006. június 24-e tekintetében meghatározott 12 356 Ft és a 25-én elért 66 246 Ft átlagát alapul véve (39 301 Ft/nap) megállapította, hogy a felperes a vitorlázóverseny 16 napig tartó rendezvénye alatt 628 020 Ft tiszta jövedelemre tehetett volna szert. Értékelte e mellett, hogy e rendezvény során a júniusi futóversenyhez viszonyítva nagyobb vendégkörrel

lehetett volna számolni a résztvevők száma miatt, erre tekintettel 700 000 Ft-ban találta megállapíthatónak a felperes e címen előterjesztett kárigényét és azt általános kártérítésként ítélte meg a részére, utalva arra, hogy a konkrétan realizálható nyereség összege kétséget kizáróan nem volt megállapítható. Fenntartotta azt a korábbi álláspontját, miszerint csak az augusztus 31-éig terjedő időre érvényesíthet a felperes kártérítési igényt, mert ezen időpontig rendelkezett kitelepülési engedéllyel. Utalt arra, hogy a kitelepülési engedély terjedelme (rendezvényeken és alkalmi jelleggel való árusítás) nem tette lehetővé augusztus hónapra sem további napok figyelembevételét az elmaradt haszon számításakor. Rámutatott továbbá, hogy a szakértő azon megállapítása, miszerint a vendéglátásban keletkeznek nem adózott ún. fekete jövedelmek, a kártérítés alapjául nem szolgálhatnak. Megalapozatlannak találta a büfé bérleti joga értékesítésével kapcsolatos igényt, rámutatva, hogy az alperes károkozó magatartása a kitelepüléssel történő árusítás megakadályozásában nyilvánult meg, azzal nincs okozati összefüggésben, hogy a felperes a büfében az árusítást nem végezhetette, így a büfé bérleti joga átruházásának elmaradása sem hozható azzal oksági kapcsolatba. Nem találta bizonyítottnak, hogy a felperest az alperesi jogellenes magatartás következtében olyan hátrány érte, amely nem vagyoni kártérítéssel kompenzálható. Kiemelte, semmivel sem bizonyította a felperes azokat a tényeket (lakáseladás ténye, BAR listán való szereplés, a jármű lefoglalása), amelyeket a nem vagyoni kártérítés alapjául megjelölt, másrészt azok immateriális hátránynak nem tekinthetők.

Az ítélet elleni fellebbezésben a felperes annak módosított keresete szerinti megváltoztatását kérte. Előadta, a kitelepülési engedélyt az általános gyakorlat szerint valóban 3 hónapra adták ki, de semmi akadálya nem lett volna annak, hogy az érvényes bérleti szerződése alapján újabb engedélyt kapjon év végéig, ha továbbra is birtokban lehetett volna. Álláspontja szerint az alperesi birtoksértés hiányában alkalmyszerűen a versenynapokon kívül is végezhetette volna árusító tevékenységét. Hangsúlyozta, hogy a büfé jövedelmező volt, amit az is igazol, hogy az annak működtetését átvevő **(személy neve)-nak** - nevezett nyilatkozatából megállapíthatóan - 10 millió forintot meghaladó bevétele származott abból. Változatlan álláspontja szerint a júniusban zajlott futóverseny kapcsán csak a 25-i nap, azaz a tényleges versenynap bevétele vehető figyelembe az augusztusi elmaradt jövedelem számításánál azzal, hogy az augusztusi rendezvényen ennél jóval nagyobb - közel 3 millió Ft - bevételre tehetett volna szert a nagyobb számú részvételre figyelemmel. Továbbra is állította, hogy a büféből származó jövedelemtől való elesés miatt nem tudták fizetni házastársa illetéktartozását, az autó részletét, és kényszerültek lakásuk eladására és a **(település neve)-ről** való elköltözésre. Véleménye szerint jelentősége van annak is, hogy az alperes több ember szeme láttára, mint egy bűnözőt vezetett ki a repülőtérről, megszégyenítette, és mint vállalkozót teljes egészében hiteltelenné tette, megalázta.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés **nem alapos.**

Gf.II.30.515/2011/2. szám

Az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg, az ítélet tábla érdemi döntésével és annak kifejtett indokaival is egyetért.

Az eljárás jelen szakában már nem volt vitatott, hogy az alperes jogellenes és felróható magatartása megakadályozta a felperest abban, hogy a repülőtéren kitelepülési engedélye alapján vendéglátó értékesítő tevékenységet végezzen, és az sem, hogy az alperes köteles az azzal okozati összefüggésben bekövetkezett kárt megtéríteni (Ptk. 318. § (1) bekezdés, Ptk. 339. § (1) bekezdés).

A kár összegét, az elmaradó (kieső) vagyonnövekmény mértékét a perben a felperesnek kellett bizonyítania (Pp. 164. § (1) bekezdés). Az elmaradó vagyoni előny esetében a károkozó magatartás abban áll, hogy megszakítja azt az oksági kapcsolatot, amely a károsult vagyonának növekedéséhez vezetett volna. Az, azonban, hogy a károsult által állított vagyonnövekmény a jövőben ténylegesen bekövetkezett volna, számos bizonytalan tényezőtől függ. Ezért elmaradt vagyoni előnyként csak az a tényleges haszonkiesés vehető figyelembe, amit reális és ellenőrizhető adatok igazolnak, s amellyel a felperes alappal számolhatott volna az alperes birtokháborító magatartásának hiányában (BDT. 2007. 1555., BDT. 2007. 1556., BDT. 2009. 2042.). Az ítélet tábla hatályaon kívül helyező végzésében már állást foglalt abban a kérdésben, hogy a felperes a kitelepülési engedélyben szereplő időpontig, azaz 2006. augusztus 31-ig, s csak az ott megjelölt körben (repülőtéri rendezvényeken és alkalmasszerűen) végezhető tevékenységével elérhető jövedelem kiesése iránt érvényesíthet megalapozottan igényt. A felperes a megismételt eljárásban nem tárt a bíróság elé újabb, a korábbiakban már kialakított álláspont megváltoztatására alapot adó bizonyítékot, ezért az ítélet tábla azt változatlanul fenntartja, annak kifejtett indokaival.

Mindezek alapján bizonyíthatóan az alperes jogellenes birtokháborító magatartásának hiányában a felperesnek a kitelepülési engedélye alapján az augusztusi vitorlázó repülőbajnokság időtartamára keletkezett volna olyan jövedelme, amelynek elmaradása miatt kártérítési igényt érvényesíthet. Az elérhető jövedelem számításának alapjául tényszerűen kizárólag a 2006. június 24-25-én tartott rendezvényen elért forgalom szolgáltatott adatokat. Alaptalanul kifogásolja a fellebbezésében a felperes, hogy a kárösszeg meghatározásakor az elsőfokú bíróság a szakértő által megállapított tiszta nyereség átlagát vette figyelembe. Tény, hogy a rendezvény két napján elért jövedelem jelentős különbséget mutat, amelynek indokaként elfogadható a felperes által adott magyarázat, miszerint június 24-e a felkészülés napja volt, míg a tényleges verseny 25-én bonyolódott. Nem hagyható azonban figyelmen kívül az sem, hogy a vitorlázó verseny egyes napjain sem lehetett azonos forgalommal számolni: **(tanú neve)** tanú vallomása szerint (G.40.105/2009/9. számú jegyzőkönyv 2. oldal) a versenynapokon volt nagyobb a

forgalom. A repülőtér vezetőjének, **(repülőtér vezetője neve)** a vallomásából megállapíthatóan jelentős forgalmat a nagyközönség érdeklődését is kiváltó ún. repülőnap jelentett a repülőtéren (G.40.105/2009/9. számú jegyzőkönyv 3. oldal), 2006. évben azonban a repülőnapot nem rendezték meg, a perbeli vitorlázó verseny nem minősült ilyennek. A **(település neve)-rőli** Repülő Egyesület tájékoztatása szerint (G.50.105/2009/12.) a vitorlázó verseny résztvevőinek összlétszáma kb. 200 fő lehetett. A lefolytatott bizonyítási eljárás adatai a futóverseny résztvevőinek számára adatot nem tartalmaznak. Értékelendő szempont továbbá az a felperes által kétségbe nem vont alperesi előadás, miszerint a vitorlázó verseny szervezője is üzemeltetett büfét (12. számú beadvány), amely nyilvánvalóan a felperesi forgalmat csökkentő tényező. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy az ún. fekete jövedelem - amelyre a szakértő véleményében utalt -, az elmaradt haszon számításakor nem vehető figyelembe, kártérítés alapjául az nem szolgálhat. Mindazon túl, hogy az elsőfokú bíróság által széles körűen lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként sem voltak beszerezhetők objektív adatok a felperes által ténylegesen elérhető jövedelmet illetően, az előzőekben írt bizonyítékok alapján nem vonható le olyan nagyságrendű jövedelemvesztésre vonatkozó következtetés, mint amelyet a felperes megjelölt.

Az tehát kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperes károsodott, az elmaradt vagyoni előny pontos megállapítására azonban nem áll rendelkezésre megfelelő adat, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan járt el, amikor az általános kártérítés alkalmazása mellett döntött (Ptk. 359. § (1) bekezdés), annak összegét pedig a per összes körülményeit - szakértői vélemény és az egyéb fentiekben ismertetett bizonyítékok - értékelve állapította meg. A kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság által meghatározott kártérítés összegének felülmérlegelésére az ítélet tábla nem látott lehetőséget.

Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a felperesnek a bérleti jog értékesítésétől való eleséssel összefüggésben, valamint a nem vagyoni kártérítésként érvényesített igénye aplotalanságát illetően is. Az ítélet tábla e körben utal az elsőfokú ítélet mindenben helyes indokaira. A fellebbezés kapcsán csupán kiemeli, hogy a nem vagyoni kártérítés jogintézménye az általános személyiségvédelem eszköze, jogalapja valamely személyiségi jog megsértése, a felperes azonban ilyet nem jelölt meg. A repülőtérrel való eltávolításának körülményeire vonatkozó fellebbezési előadás pedig olyan új tényállítás, amely a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban érdemben nem vizsgálható.

A kifejtettek tekintetével az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a megítélt késedelmi kamat mértékének a Ptk. 301. § (1) bekezdésének megfelelő szövegezésbeli pontosításával - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes - jogi képviselőjével felmerült és a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet alapján

Gf.II.30.515/2011/2. szám

számított, mérsékelt összegű - másodfokú perköltségének megfizetésére. A felperes személyes költségmentessége folytán feljegyzett másodfokú eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14. §-a alapján a 13. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az állam viseli.

(település neve)-ról, 2012. március 7.

Dr. Szeghő Katalin sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.	Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró